

KØBENHAVNS KOMMUNE

Borgerrådgiveren

Børne- og Ungdomsforvaltningen
Rådhuset
1599 København V

Sendt dags dato pr. e-mail:
buf@buf.kk.dk

21-08-2013

Sagsnr.
2013-15970

Dokumentnr.
2013-401858

Vedrørende mulig diskrimination på kommunens folkeskoler

Jeg vender hermed tilbage til den undersøgelse af mulig diskrimination på kommunens folkeskoler, som jeg rejste på baggrund af medieomtale af diskrimination af jødiske børn på en folkeskole på Nørrebro.

Jeg iværksatte min undersøgelse ved brev af 29. januar 2013 stilet til Børne- og Ungdomsforvaltningen. Jeg henlede i mit brev opmærksomheden på, at jeg i 2010 afsluttede en undersøgelse af relaterede problemstillinger i bredere sammenhæng. Konklusionen her var bl.a., at skolerne ikke i almindelighed anså diskrimination som noget stort problem, men at der på en mindre del af skolerne var en opfattelse af, at diskrimination mellem eleverne krævede en generel indsats fra forvaltningens/kommunens side. På baggrund af undersøgelsen anbefalede jeg i 2010 Børne- og Ungdomsforvaltningen om bl.a. at ”iværksætte generelle informationstiltag for at sikre, at flest mulige i folkeskolen (børn, forældre og medarbejdere) er bekendt med rettigheder og klagemuligheder mv. inden for diskriminationsområdet.”

Jeg anmodede i anledning af den nye sag Børne- og Ungdomsforvaltningens direktion om en udtalelse om sagen og om, hvilke eventuelle initiativer forvaltningen havde taget på baggrund af min undersøgelse afsluttet i 2010. Endvidere anmodede jeg om besvarelse af en række spørgsmål og problemstillinger vedrørende bl.a. forvaltningens pligt til at sikre lige adgang til og lige behandling i de kommunale folkeskoletilbud samt vejledningspligten i forbindelse med eventuelt kendskab til konkrete udfordringer. Jeg anmodede også om orientering om, hvorvidt sagens omtale i medierne efter forvaltningens opfattelse var dækkende samt om, hvorvidt sagen eventuelt gav anledning til specifikke fremadrettede tiltag. Jeg orienterede Børne- og Ungdomsforvaltningens direktion om, at jeg ville foretage en vurdering af hvad jeg videre ville foretage mig i sagen, når jeg havde modtaget forvaltningens besvarelse.

Borgerrådgiveren

Vester Voldgade 2A
1552 København V

Telefon
33 66 14 00

E-mail
borgerraadgiveren@kk.dk

EAN nummer
5798009800053

www.borgerraadgiver.kk.dk

Forvaltningens besvarelse

Børne- og Ungdomsforvaltningens direktion besvarede min henvendelse ved brev af 27. februar 2013 fremsendt til mig ved e-mail af samme dato.

I dette brev var bl.a. anført en række initiativer, der var taget af forvaltningen siden 2010 (herunder projekter i samarbejde med andre forvaltninger). Forvaltningen oplyste i den forbindelse, at man på baggrund af min tidligere undersøgelse havde tilføjet et spørgsmål til elevtrivselsundersøgelsen, der gik på ”i hvor høj grad eleven oplever, at læreren gør sig umage med at være retfærdig”.

Vedrørende mit spørgsmål om, hvorledes forvaltningen konkret havde løftet informationsopgaven om rettigheder og klagemuligheder inden for diskriminationsområdet, fremgik det af besvarelsen, at det materiale som forvaltningen modtog fra mig var blevet videreformidlet via forvaltningens intranet og præsenteret for bestyrelsen for forældreorganisationen Skole og Forældre. Det anførtes videre, at forvaltningen havde etableret kontakt mellem skolernes integrationsvejledere og Borgerrådgiveren. Der var ikke omtalt initiativer på dette område, som ikke involverede mine medarbejdere eller mig og jeg må således lægge til grund, at informationsopgaven er løftet via henvisning til Borgerrådgiveren, dennes medarbejdere og mulighederne her.

I forhold til mit spørgsmål om, hvordan forvaltningen sikrer, at folkeskolen er et tilbud til alle befolkningsgrupper uanset baggrund anførtes det i besvarelsen, at forvaltningen har pligt til at sikre, at dette er tilfældet. I forlængelse heraf omtaltes initiativer med fokus på inklusion og integration, herunder særlige tilbud til sprogligt udfordrede børn, samt arbejde til fremme af elevdemokrati og undervisningsmiljø. Endvidere omtaltes initiativer i tilknytning til den tidligere omtalte elevtrivselsundersøgelse, herunder bl.a. planer med henblik på at formindske mobning og fremme trivsel, inklusionspædagoger og lærere med uddannelse som adfærds/kontakt- og trivselsvejledere på alle skoler samt børn og voksne med uddannelse som konfliktmæglere på mange skoler. Også arbejdet med legegrupper i de små klasser blev omtalt i denne sammenhæng.

Vedrørende mit spørgsmål om, hvorvidt skolens vejledningsindsats konkret kan (og af hensyn til børnenes tarv eventuelt skal) inddrage f.eks. religiøse og etniske temaer oplyste forvaltningen mig, at sådan vejledning ikke er acceptabel. Videre fremgik det vedrørende eventuelle bekymringer i den anledning, at det er ”skolelederens pligt at sikre, at skolen og skolehverdagen er et trygt sted for enhver elev, uanset baggrund”. Det omtaltes i den forbindelse, at en lang række skoler har ansat integrationsvejledere via Københavnermodellen for integration.

Særligt for så vidt angår den konkrete sag, forvaltningens handlinger i den anledning samt omtalen i medierne anførtes det i besvarelsen, at:

”Indtil medieomtalen var Børne- og Ungeforvaltningen ikke bekendt med den pågældende problemstilling som en aktuel problemstilling på den pågældende skoler eller andre skoler. I forbindelse med omtalen af sagen om en skoleleder på Nørrebro er det dog kommet frem, at der øjensynlig også har været foretaget en sådan vejledning, om at fravælge folkeskoler på Nørrebro på én anden folkeskole. Børne- og Ungeforvaltningens direktion/område har overfor begge ledere påtalt, at en sådan vejledning er i strid med kommunens forpligtelse om at sikre, at folkeskolen er et tilbud til alle befolkningsgruppe uanset disses baggrund.”

Samt at:

”Det er ikke forvaltningens opfattelse, at mediedækningens bilde er fyldestgørende, men at det naturligvis giver anledning til fremadrettede overvejelser, når sådanne sager rejses i offentligheden.”

Med hensyn til eventuelle fremadrettede tiltag anførtes følgende:

”Med udgangspunkt i lovgivningen registrerer BUF hverken aktuelt eller fremadrettet elever efter deres religiøse baggrund. Forvaltningen vil bruge erfaringerne fra projektet ”Din tro, min tro” til at sikre en kvalificeret og nuanceret dialog på byens skoler i forhold til diskrimination og tolerance, herunder at sikre, at der skabes viden om forskellige trosretninger på skolerne. Derudover vil emnet blive taget op med skoleledelser, integrationsvejledere, inklusionskoordinatorer samt andre relevante aktører på skolerne med henblik på at skærpe opmærksomheden om diskrimination.

Endelig vil forvaltningen tilføje en svarmulighed i elevernes trivselsundersøgelse 2014. Det hedder i et spørgsmål i 2013: Når du er i skole, er du så bange for noget af dette? Til spørgsmålet hører syv svarmuligheder. Foranlediget af den aktuelle sag vil der i 2014 blive tilføjet yderligere en svarmulighed omkring at være bange for at blive drillet på grund af sin tro. Det bemærkes, at trivselsundersøgelsen som følge af politisk beslutning er frivillig for skolerne at gennemføre i 2014, men er obligatorisk i 2015, samt at undersøgelsen er anonym.”

Afslutningsvist omtalte besvarelsen Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningens initiativer vedrørende diskrimination i 2012 og 2013. Disse ses dog ikke alle at have tilknytning til folkeskoleområdet, men fokuserer f.eks. på diskrimination i nattelivet, en kampagne for at bekæmpe hadforbrydelser, samt en årlig undersøgelse for at afdække

omfanget af diskrimination og hadforbrydelser på baggrund af alder, handicap, etnicitet, religion, køn og seksualitet.

Sagens øvrige omstændigheder

Som omtalt indledningsvist blev jeg opmærksom på sagen via omtale i medierne ultimo januar 2013. En skoleleder på Rådmandsgade Skole på Nørrebro blev på Danmarks Radios hjemmeside citeret således:¹

”Jødiske børn oplever så stor chikane på folkeskolerne på Nørrebro, at jødiske forældre ved flere lejligheder er blevet frarådet at optage deres børn på skolerne.

-Vi har haft nogle kedelige episoder, som gør, at jeg har været nødt til at sige til nogle forældre, at det kan blive svært at have jødiske børn i det her område, fordi der er rigtig mange palæstinensere, siger Lise Egholm, der om en måned fratræder som skoleleder på Rådmandsgades skole.”

Den omtalte skoleleder blev også citeret for at løsningen skulle findes via fortsat opmærksomhed og information om problemstillingen:

”Lise Egholm har i mange år været en vægtig stemme i integrations - og skolepolitikken, og hun ser en oplagt løsning på problemet.

-Oplysning, oplysning og oplysning er vejen frem. Altså vi skal debattere det her og blive ved med at debattere det - så kan vi lave det om. For det kan ikke være rigtigt, at man i 2013 ikke kan gå på en skole på Nørrebro, fordi man har en jødisk baggrund. Det er jo helt hen i hegnet, siger den afgående skoleleder.”

Denne problemstilling blev af formanden for Mosaik Trossamfund i Danmark i samme artikel omtalt således:

”-Det er selvfølgelig ikke acceptabelt, men det er en virkelighed, som vi kender, og som vi - i citationstegn - lever med, siger formand Finn Schwartz og fortsætter.

-Den her problemstilling er så alvorlig, at den skal italesættes fra for eksempel det jødiske samfunds side, fra min side, siger formanden for det mosaiske Troessamfund i Danmark.”

Disse udtalelser blev bragt i en række sammenhænge i forskellige medier og udgjorde baggrunden for mit kendskab til sagen. Jeg rejste

¹ <http://www.dr.dk/P4/Kbh/Nyheder/Koebenhavn/2013/01/28/174851.htm>

sagen over for Børne- og Ungdomsforvaltningen samme dag, jf. oven for. Sagen var i øvrigt genstand for stor opmærksomhed i såvel trykte som elektroniske medier (herunder radio og tv). Som omtalt anmodede jeg bl.a. Børne- og Ungdomsforvaltningen om en angivelse af, hvorvidt man var bekendt med problemstillingen samt om beskrivelsen heraf i medierne efter forvaltningens opfattelse var dækkende.

Dagen efter, den 30. januar 2013, var den pågældende skoleleder i en række medier citeret for en udtalelse formidlet via Ritzau:

”Sagen om chikanering af jødiske børn på Rådmandsgade Skole på Nørrebro i København er blæst helt ud af proportioner. Det mener skoleleder på Rådmandsgades Skole Lise Egholm,

»Jeg orker ikke at snakke mere om det, for det er en fis i en hornlygte,« siger hun til Jyllands Posten.

Mandag bragte DR København historien om, at Lise Egholm rådgav jødiske forældre til at søge ud til skoler i andre bydele, fordi palæstinensere mobbede jødiske børn på Nørrebro.

Men hun forklarer, at der er tale om fire år gamle sager. Og mobningen er ikke længere et problem.

»Vi har fået en anden elevsammensætning. Der er kommet flere danske børn, og vi har fået en anden balance. Og vi har fået en rigtig, rigtig god dialog med alle vores forældre. Også vores palæstinensiske familier, « siger hun.

Hun fortæller samtidig, at jødiske forældre ikke får råd om at finde andre skoler til deres børn.

»Nej, det gør de ikke. Og jeg har jødiske børn, og det har jeg i øvrigt haft gennem alle årene. Der har været nogle problemer, og det er der ikke mere,« slår Lise Egholm fast.”

I den følgende tid var der fortsat debat om problemstillingerne vedrørende visse gruppers mulige diskrimination af jøder, og det fremgik videre at et medlem af Borgerrepræsentationen i dagene efter artiklens publicering havde modtaget henvendelser vedrørende andre eksempler på chikane af borgere med jødisk baggrund. I en artikel i Berlingske Tidende den 3. februar 2013 var det anført, at lederen af en anden skole på Nørrebro afviste at være bekendt med sådanne problemer, men artiklen anførte videre, at en e-mail fra oktober 2012 viste, at en tidligere leder fra denne skole havde frarådet jødiske børn at starte på skolen. Jeg bemærker, at jeg ikke er bekendt med dette materiale på anden måde end via omtalen i pressen. Denne og relaterede problemstillinger blev i øvrigt behandlet den 12. februar 2013 ved en høring om

jødiske borgeres oplevelser med hensyn til chikane og diskrimination afholdt på Københavns Rådhus.

Borgerrepræsentationen behandlede spørgsmålet i bredere kontekst torsdag den 28. februar som pkt. 12 på denne dags møde under overskriften ”Forespørgsel om initiativer i folkeskolen om chikane og had mod jøder (2013-37383)”. Børne- og Ungdomsborgmesteren oplyste i den sammenhæng, at hverken forvaltningen eller hun selv så vidt hun var orienteret havde modtaget konkrete henvendelser om chikane eller diskrimination på baggrund af enten religion eller f.eks. seksualitet. Det fremgår i øvrigt af referatet fra debatten i Borgerrepræsentationen at der var politisk uenighed om en række af sagens iboende problemstillinger, herunder i forhold til fokus og indsats.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det af Vedtægt for Borgerrådgi-
veren § 7 fremgår, at Borgerrådgi-
veren ikke kan behandle klager for-
hold, som Borgerrepræsentationen har behandlet og taget stilling til og
at Borgerrådgi-
veren endvidere må ”afvise at behandle forhold, som har
været bedømt af Økonomiudvalget, de stående udvalg, Borgerrådgi-
verudvalget eller revisionsudvalget eller må i hvert fald lægge den politiske
behandling oprøvet til grund.” Min udtalelse i nærværende sag er i øvrigt
kompetencemæssigt afgrænset til de spørgsmål, som jeg rejste på bag-
grund af omtalen i medierne den 29. januar 2013.

Borgerrådgi- verens vurdering

I forhold til den konkrete sag, som jeg rejste den 29. januar 2013 skal
jeg bemærke, at jeg som Borgerrådgi-
ver behandler sager på skriftligt
grundlag. Jeg har således ud fra arten af min kompetence og arbejds-
form samt den retlige karakter af mine vurderinger og udtalelser ikke
mulighed for at søge sager belyst af anden vej, og kan f.eks. ikke afhø-
re en sags aktører som vidner.

I denne sag foreligger der udsagn fra en skoleleder om at hun på grund
af risiko for chikane i - ud fra en umiddelbar læsning - mere end eet
tilfælde har rådet forældre til jødiske børn til ikke at indskrive deres
barn på Rådmandsgade skole. Hertil kom udtalelser fra formanden for
Mosaik Trossamfund i Danmark, som er gengivet ovenfor. Det var
disse oplysninger, der fik mig til at rejse sagen i form af min skriftlige
iværksættelse og de deri rejste spørgsmål i brev af 9. januar 2013.

Som det videre fremgår, var der i dagene derefter stor medieopmærk-
somhed, og den pågældende afgående skoleleder blev nu citeret for, at
udtalelserne var taget ud af kontekst og at sagens kerne angiveligt var
"en fis i en hornlygte".

På dette grundlag har jeg ikke andre muligheder end at tage til efter-
retning, at den måde den pågældende var citeret indledningsvist i sa-

gens dækning i medierne, efter den pågældendes egen mening ikke var udtryk for den rette underliggende sammenhæng.

Eftersom sagens centrale udsagn er dementeret har jeg ikke længere det samme grundlag for at foretage mig videre i forhold til dette konkrete hændelsesforløb, og jeg henlægger derfor sagen på det foreliggende grundlag, idet den konkrete kilde har givet udtryk for, at der ikke er dækning for de udsagn, der udgjorde grundlaget for iværksættelsen af min undersøgelse.

Om problemstillingen og anbefaling vedrørende fremadrettede tiltag

I forbindelse med iværksættelsen af min undersøgelse den 29. januar 2013 stillede jeg som anført indledningsvist en række spørgsmål vedrørende mulig diskrimination i kommunens folkeskoler, problemets mulige omfang samt eventuelle tiltag i den forbindelse. Jeg vedlagde en kopi af min tidligere rapport og min opfølgingsrapport som omtalt oven for.

Ud over belysning af den i medierne konkret omtalte problemstilling anmodede jeg – i forlængelse af min tidligere undersøgelse – om oplysninger om forvaltningens eventuelle kendskab til problemstillinger af den omtalte karakter samt eventuelle opfølgende handlinger i den anledning. Jeg henviser til nedenstående spørgsmål i mit brev af 29. januar 2013 til Børne- og Ungdomsforvaltningen:

- Hvorvidt Børne- og Ungeforvaltningen har været bekendt med den pågældende problemstilling på den i pressen omtalte folkeskole eller på andre af kommunens skoler (og enheder under Børne- og Ungeforvaltningen i øvrigt), samt hvad Børne- og Ungeforvaltningen i givet fald har foretaget sig i den anledning?

Børne- og Ungdomsforvaltningen svarede i brev af 27. februar 2013 som omtalt oven for, at:

”Indtil medieomtalen var Børne- og Ungeforvaltningen ikke bekendt med den pågældende problemstilling som en aktuel problemstilling på den pågældende skoler eller andre skoler. I forbindelse med omtalen af sagen om en skoleleder på Nørrebro er det dog kommet frem, at der øjensynlig også har været foretaget en sådan vejledning, om at fravælge folkeskoler på Nørrebro på én anden folkeskole. Børne- og Ungeforvaltningens direktion/område har overfor begge ledere påtalt, at en sådan vejledning er i strid med kommunens forpligtelse om at sikre, at folkeskolen er et tilbud til alle befolkningsgruppe uanset disses baggrund.”

Andetsteds af besvarelsen fremgår det, at forvaltningen udarbejder en årlig trivselsundersøgelse blandt folkeskolens elever (Københavnbarometeret), og at denne har ”tydeliggjort, at de elever, der tilhørte de mindste sproggrupper, trivedes dårligst i skolen og oplevede størst grad af mobning. Særligt bekymrende var situationen for de få kinesisktalende elever.”

Som det er beskrevet i Borgerrådgiveren beretning for 2012 er diskrimination og manglende ligebehandling en kompleks størrelse, og der foreligger indikationer for, at fordomme og intolerance desværre også trives i sammenhænge, hvor erfaringsgrundlaget ellers kunne tilsige en anden tilgang. Der er med andre ord eksempler på, at personer tilhørende grupper, der selv kan være udsat for diskrimination og manglende ligebehandling, i visse tilfælde også udsætter personer tilhørende andre grupper for en tilsvarende adfærd.

Jeg bemærker videre, at indsatsen mod diskrimination prioriteres meget høj prioritet af det kommunalpolitiske niveau, og at også den foreliggende sag illustrerer, hvor alvorligt alle parter tager spørgsmålet. Jeg finder derfor, at det er essentielt, at der foreligger et solidt grundlag i forhold til afdækning af problemets eksistens og omfang.

Børne- og Ungdomsforvaltningen har i brev af 27. februar 2013 opregnet en lang række initiativer med større eller mindre direkte forbindelse til diskriminationsproblemstillinger, herunder en række initiativer i regi af Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen. Samlet set er det mit klare indtryk, at der fra kommunens side lægges mange ressourcer i at komme diskrimination til livs. Det er videre min vurdering, at en række af de i besvarelsen anførte initiativer er relevante i forhold til sagens problemstilling vedrørende mulig diskrimination i kommunens folkeskoler.

I forhold til det af Børne- og Ungdomsforvaltningen anførte om, at man indtil sagens opkomst i medierne ikke var bekendt med problemstillingen som værende aktuel, bemærker jeg, at det af min tidligere omtalte undersøgelse afsluttet i 2010 fremgik, at der på en mindre del af kommunens folkeskoler var en opfattelse af, at diskrimination mellem eleverne krævede en generel indsats fra forvaltningens/kommunens side.

Jeg finder det på den baggrund ikke hensigtsmæssigt, at der i 2013 fortsat ikke foreligger generelt overblik eller empiriske data for, hverken problemstillingens mulige eksistens eller eventuelle omfang. Jeg bemærker, at Børne- og Ungdomsforvaltningens besvarelse af 27. februar 2013 efter min læsning ikke indeholder svar på dette spørgsmål, men snarere beskriver indsatsen i forhold til den problemstilling, hvis eksistens og omfang som anført af forvaltningen i starten af 2013 var usikker og ikke blev betragtet som aktuel.

Jeg har i den forbindelse noteret mig, at de tilkendegivelser desangående, som kom frem i forbindelse med sagens opkomst i medierne og den efterfølgende debat, synes at indikere, at diskriminationsproblemstillinger for visse grupper udgør en faktisk realitet i forhold til deres muligheder for at færdes i nogle miljøer.

På den baggrund anbefaler jeg forvaltningen, at der tages fornødne og passende skridt til at opnå en mere præcis viden desangående. Dette gælder så meget desto mere i betragtning af de ikke ubetydelige ressourcer, der lægges i at bekæmpe diskrimination, herunder på kommunens folkeskoler, jf. i øvrigt de mange initiativer, der er opregnet i forvaltningens besvarelse af 27. februar 2013.

Jeg har noteret mig, at Børne- og Ungdomsforvaltningen finder, at lovgivningen stiller sig hindrende for at registrere elever efter deres religiøse baggrund. Videre har jeg noteret mig, at forvaltningen i elevernes trivselsundersøgelse 2014, der i øvrigt er anonym, vil blive tilføjet en svarmulighed omkring at være bange for at blive drillet på grund af sin tro.

Jeg noterer mig på den baggrund, at det er forvaltningens opfattelse at det er muligt at nå frem til en mere nuanceret forståelse af problemstillingen uden at dette nødvendigvis indebærer en registrering af eleverne og disses religiøse baggrund. Jeg bemærker i øvrigt, at det spørgeskema, som jeg foranledigede udsendt i forbindelse med min tidligere undersøgelse (og hvor jeg aldrig modtog svar fra den i nærværende sag konkret omtalte skole) var formuleret på den måde, at spørgsmålene var rettet til skolerne som sådan og at de tog sigte på at afdække eventuelt kendskab til konkrete tilfælde eller generelle problemstillinger vedrørende diskrimination mellem skolens elever samt fra skolens/kommunens side.

Det er således min opfattelse, at det er muligt at nå frem til en nærmere forståelse af problemstillingens mulige eksistens og eventuelle omfang.

Det er i sagens natur ikke enhver hypotetisk problemstilling, der bør gøres til genstand for omfattende afdækning. I det her foreliggende tilfælde er det imidlertid min vurdering, at den betydelige politiske og mediemæssige opmærksomhed, som sagen har givet anledning til, indikerer, at der også i praksis består problemstillinger, hvor et mere præcist billede kunne være formålstjenligt. Min undersøgelse af kommunens folkeskoler afsluttet i 2010 peger i samme retning.

Jeg finder i det hensigtsmæssigt, hvis en opklarende indsats fra forvaltningens side også inddrager spørgsmål om, hvorvidt der er forældre, der har fravalgt folkeskolen i deres lokalområde på grund af risikoen for diskrimination og chikane af deres børn. Jeg henviser i den forbindelse til, at det af såvel omtalen i medierne som af den politiske

debat fremgår, at visse grupper giver udtryk for at en sådan problemstilling foreligger. Det er med andre ord min anbefaling, at en afdækning ikke blot forholder sig til problemets mulige omfang blandt eleverne på kommunes folkeskoler, men også i forhold til, om der kan foreligge en problemstilling om de facto eksklusion på baggrund af diskriminationsgrundene.

En sådan indsats i retning af at tilvejebringe et bedre oplysningsgrundlag kan efter min opfattelse medføre flere potentielle gevinster. For det første kan det indebære, at den omfattende indsats, som forvaltningen beskriver i besvarelse af 27. februar 2013 kan målrettes og evalueres i forhold til problemstillinger, hvis karakter og omfang er kendt. For det andet kan det indebære, at en eventuel fremtidig opkomst af en tilsvarende sag i medierne i mindre grad vil komme bag på forvaltningen, idet der dermed tilvejebringes et oplysnings- og beslutningsgrundlag, der muliggør såvel mere præcis beskrivelse som mere præcis indsats.

Jeg beder om underretning om, hvad min anbefaling giver anledning til.

Med venlig hilsen

Johan Busse
Borgerrådgiver

/Paul C. Vang
Jurist